

[Sønderby]

har heller ikke haft tid til at tale med sine egne, men det har hr. Løvig Simonsen åbenbart gjort bagefter, og det har så modereret tonen lidt. Der er ingen, der har haft tid til at tale med de lokale; man har skyndt sig at fremsætte dette her forslag. Den aldrig svigtende interesse for miljøet, som hr. Løvig Simonsen fremhævede, består også i at tale med de mennesker, der bor i miljøet.

Men der er jo konkurrence mellem dem, der kalder sig miljøforkæmpere. Mærkeligt nok er det sådan – jeg har nævnt det før, men vi bliver nødt til at gentage det i denne debat – at de, der påstår, de er så grønne og vil så meget, er nøjagtig de samme, som nu siger nej til, at vi for første gang skal have miljøafsnit i EF-traktaten. Det lyder lidt hult, når man vil hejse sig op herhjemme, men ikke vil være med, når man skal prøve at lave det på et bredere område.

Man har så travlt i øjeblikket, at man falder over hinanden: SF, socialdemokratiet og VS med lovforslag, beslutningsforslag, forespørgsler, ministersamråd og en hel masse andet. Det forslag, vi har her i dag, er også et hastværksforslag, for det er, som jeg sagde, ikke drøftet med de andre, for som miljøministeren har sagt, er der på miljøministeriets og amtsrådets foranstaltning nedsat et udvalg, der sidder og arbejder med disse ting dernede. Fredningsstyrelsen og amtsrådet har taget fat på dette her, og de har, som ministeren også sagde, brugt det meste af deres tid til at få klaret Margrethe Kog, og den er blevet fredet. Der har været lidt diskussion med de lokale, men man har accepteret det, og nu kan dette udvalg så komme videre. Som ministeren har sagt, kommer de nu i løbet af et halvt år med et forslag, og det er venstre meget tilfreds med. De overvejelser, miljøministeren nævnte arbejdsgruppen er i gang med, peger jo i den rigtige retning.

Men det er ikke kun et spørgsmål om at sikre vilkårene for fugle og andre; det kunne man egentlig godt gøre, hvis man pløjede dernede, for svanerne og andre fugle har det egentlig meget bedre på en hvedemark og på en rapsmark, for dér er der masser af mad at få, så eksistensgrundlaget for dem er lige så godt – men man glemmer, at der også er en befolkning. Vi taler alle sammen om, at der skal bo nogle ude i de tyndt befolkede områder, og hvis der er noget, der er tyndt befolket, så er det i hvert fald marskområderne.

At man ikke bygger huse derude, er én ting, men der skal da være nogle, der lever i området og får deres levebrød derude, og det er dem, vi synes man skal tale med.

Hvis man vedtager dette forslag, vil der kun være muligheder for afgræsning og høslæt, og man vil forbyde omlægning inden for 10 år. Det vil sige, at ingen kan leve af det, fordi der ingen kreaturer er. Der er mange årsager til, at der ingen kreaturer er, både at vi har begrænset os til 1.500 kreaturer fra Vesttyskland, og at vi laver et udlejningsforbud i løbet af kort tid på grund af IBR-sygdomme, så de fremtidige muligheder for at leje græsarealer ud bliver meget begrænsede. Derfor er man nødt til at have en varieret vækst dernede, og det har befolkningen sørgt for i årenes løb at der har været. Derfor synes jeg også, man skulle vente på, hvad udvalget kommer med.

Det vigtigste er nok, at der er lokale folk med i de forhandlinger, som dette udvalg fører – altså Højer kommune og andre – så vi kan få en løsning på det. Man skal lige huske på, at en tredjedel af landbrugsarealet i Højer kommune, som hr. Løvig Simonsen var så ivrig for at tage hensyn til, på en eller anden måde kan blive berørt af fredningsforslaget. Hvad skal befolkningen så leve af dernede?

Men intentionerne i forslaget kan vi såmænd ikke være uenige i, for vi har sagt, at noget skal bevares. Vi kan være lidt betænkelige ved, at der skal nedlægges § 11-påbud dernede, men som ministeren sagde, er det jo kun for 1 år, for man foretager jo indgreb i ejendomsretten dernede. Vi ville helst have ventet, til dette udvalg var blevet færdigt, og så kunne vi have fået forslagene.

Men vi vil arbejde positivt med forslaget i udvalget. Der er mange spørgsmål, der skal besvares, og der sker også nogle ting syd for grænsen med hensyn til marskområderne dér. Vi må have et grænseoverskridende arbejde også på dette område; det vil vi se på i udvalget.

Margrete Auken (SF):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det bl.a. er folk som hr. Sønderby, der gør, at man er dybt bekymret for den miljøinteresse, der skulle være til stede i EF, når man hører entusiasmen og kender de grønnes synspunkter.